

Vijflanden vaartocht met de Libertas in 2014

Deel 9: Saint Jean de Losne – Sceaux sur Saône

Woensdag 9 juli, na twee nachten in de haven van Saint Jean de Losne, voeren we eerst naar een ponton aan het water, waar een brandstofpomp stond. Er lag al een hotelschip te tanken, waar we maar even langszij gingen liggen. De schipper was een Nederlander, die we eerder in Dijon ontmoet hadden. Hij kwam nog even een praatje maken, nadat hij afgerekend had en vertelde dat hij nu met gasten een weekje op de Saône ging varen. We maakten onze boot even los, zodat hij kon vertrekken en konden toen zelf de tank vullen. Hierna voeren we de rivier verder op voor onze eerste kilometers op de Saône. Na 242 km door een kanaal met veel waterplanten was het weer fijn om op een brede rivier te varen. Ook hoefden we ons geen zorgen meer te maken over de waterdiepte. We hadden een kleine stroom tegen en voeren met een gangetje van 9 km richting Auxonne, dat 18 km verderop lag. De Saône heeft verschillende bochten, waar een stuw ligt. Net voor zo'n bocht ligt dan een omleidingskanaal met zelfbedieningssluis. Er hangt daar een kabel over het kanaal met daaraan een dikke slang bevestigd aan een schakelkastje. Het is de bedoeling dat je aan de slang draait om contact te maken. Hierna gaat er een wit flikkerlichtje branden, als teken dat de sluis in werking wordt gezet. Naast het rode licht, gaat er een groen licht branden en dan is het even wachten tot de deuren open gaan. Als alleen nog het groene licht brandt kan je invaren en de boot vast maken. Daarna duw je een blauwe stang omhoog en gaat het schutten beginnen. Een mooi systeem, dat we eerder op de Marne ook al meegemaakt hadden. Tot aan de plaats Corre, ongeveer 193 km verder, komen we 20 van zulke sluizen tegen.

In Auxonne lagen een paar pontons, vlak bij het centrum waar nog volop plaats was. Het is een mooi en oud stadje met veel historie. Er is een groot militair complex, dat heden ten dage nog steeds in gebruik is. Ook Napoleon Bonaparte heeft hier als jonge luitenant van 1788 tot 1791 zijn militaire opleiding genoten. In het centrum staat nog een groot standbeeld van hem. Bij de plaatselijke VVV kregen we een plattegrond met een stadswandeling, zodat we veel bezienswaardigheden van Auxonne gezien hebben. Later werd het bij het pontons wel drukker en tegen het eind van de dag lag alles vol. Na 2 dagen, waarbij het weer nog steeds wisselvallig was, gingen we vrijdag 11 juli weer verder.

Gelukkig was het droog toen we vertrokken. Onze bedoeling was om naar het plaatsje Pontailler-sur-Saône te varen, 17 km en 1 sluis verder, waar we nog vóór de middag aankwamen. Zodoende konden we weer mooi een vers broodje kopen bij de bakker, die vlak bij de aanlegplaats was.

Het was een leuk plaatsje met redelijk wat winkels, gelegen in de hoofdstraat. Verder nog een jachthaven van een verhuurbedrijf, waar veel huurboten werden afgeleverd en/of opgehaald. Op de rivier kregen de nieuwe vaargasten een korte vaarles, wat voor- en achteruit en wat rondjes draaien! Later bleek dat de aanlegplaats ook een gewilde camperplaats was, want er kwamen er steeds meer.

De volgende etappeplaats werd voor ons het dorpje Mantoche. Volgens de kaart moest het een aanlegplaats zijn met veel voorzieningen, maar dat viel tegen. Eén waterkraan, waarvoor je in het café in het dorp een muntje moest halen. Maar goed we hadden verder ook niets nodig, dus geen probleem. Wel was de kade heel heel netjes afgewerkt met beton en grote ringen om vast te maken. Daarnaast in het gras picknickbanken. In het dorpje kwamen we niet veel mensen tegen, men zit veel binnen.

Later toen we weer terug kwamen bij de boot, zagen we dat er twee pruimenbomen stonden bij de aanlegplaats. Daar hebben we wat van geplukt, waar Joke lekkere jam van maakte. Later op de middag kwamen er steeds meer (voornamelijk) huurboten aan de kade liggen en werd het gezellig druk.

Zondagmorgen 13 juli gingen we verderop. Omdat er op de Franse Nationale Feestdag op 14 juli veel vuurwerk wordt afgeschoten, besloten we naar Gray te varen, slechts 7 km en 1 sluis verder. Die ene sluis werd voor ons nog een bijzondere ervaring, want hier bleek hoe onvoorbereid sommige huurders het water opgestuurd worden. Wij lagen aan de wachtplaats voor de sluis, toen de deuren opengingen. De eerste boot passeerde ons zonder problemen, maar nummer 2 viel nog niet mee. Het was een boot van 12 meter, met vóórop een jongen van ongeveer 12 jaar die met een pikhaak probeerde de boot van de kant af te duwen, bij het uitvaren. Dit lukte natuurlijk niet en de boot kwam vol gas op ons afvaren. Ik sprong op de kant en zowel de jongen, als ik, riepen naar de vader, die stuurde, dat hij achteruit moest. Op een afstand van nog geen meter bij ons vandaan, gaf hij weer vol gas achteruit. Dit herhaalde zich wel 4 keer en de man wist echt niet wat hij doen moest, hij kreeg de boot niet van de kant af en om ons heen.. Pas toen we hem vertelde dat hij zeer weinig gas moest geven, aan het stuur draaien en wij dan nog hielpen met afduwen kwam hij ons voorbij en voer met een rood hoofd verder. Maar over het algemeen viel ons het varen van de huurders echt niet tegen, de meesten doen het gelukkig prima. De kade in Gray was gedeeltelijk afgezet vanwege vuurwerk later.

27 haven bij Gray aan de Saône

Wij besloten naar een haventje bij de camping te varen, net aan de andere kant van de stad. De havenmeester stond ons al op te wachten onder het roepen van "goede morgen", want hij bleek een Nederlander te zijn, getrouwd met een Franse vrouw. Hij vond het ook wel gezellig, want we hebben nog een hele tijd staan kletsen. Een erg vriendelijke en behulpzame man, die iedere boot mee hielp aanmeren. Voor slechts €5, – per dag mochten we water en stroom gebruiken. Omdat de winkels op 14 juli gesloten zijn, besloten we om maar een paar dagen te blijven, zodat we dan na de feestdag naar de winkels en wasserette konden. Nog een tip van de havenmeester: dinsdagmorgen (15/7) organiseerde de VVV een stadswandeling, gevolgd door een proeverij, wat zeer de moeite waard was. Speciaal voor ons was er ook een Nederlandse gids geregeld, een dame uit Brabant die zeer onderhoudend kon vertellen.

Verder ging er ook een Franse gids mee, voor de andere deelnemers. We zagen veel panden uit de 15^e en 16^e eeuw, waarvan de gidsen ook de sleutels mee hadden, zodat we ook binnen konden kijken. Ons werd wel duidelijk dat Gray vroeger een belangrijke stad geweest was aan de Saône. Na afloop werden we getrakteerd op lekkere streekproducten en wijn. Havenmeester Jos bood woensdag 16/7 's ochtends nog aan om diesel voor ons te halen, maar we hadden kort daarvoor al getankt.

Na afscheid genomen te hebben voeren we weer verder noordwaarts naar de tunnel van Savoyeux. Eerst moesten we nog een hoge sluis passeren, waar de sluismeester de touwen voor ons aanpakte. Direct na de sluis volgde de tunnel, 640 m lang en goed verlicht. De toegang werd geregeld met lichten. Direct na de tunnel kwamen we bij de jachthaven van Savoyeux, waar een mooie gastensteiger was. Buiten de haven, met veel voorzieningen, was er niet veel en het dichtstbijzijnde dorpje Seveux was een km verder. Helaas was de bakker dicht en verder leek iedereen te slapen, zo stil was het op straat. Het weer was de laatste paar dagen weer heel mooi geworden, veel blauwe luchten en zon. We konden nog lang buiten zitten.

28 brug over de Saône

Donderdag 17 juli vertrokken we tijds weer en voeren door een mooie omgeving. De Saône is erg bochtig en in sommige bochten ondiep. Daarom werden er omleidingskanalen aangelegd voorzien van sluisen. In één zo'n bocht kon je een paar km invaren en zo kwamen we bij het plaatsje Soing, waar een steiger was aangelegd voor passanten met een paal op de kant met stopcontacten en een waterkraan. Voor het gebruik kon je een vrijwillige bijdrage deponeren in een soort kluisje. Verder was het dorpje bijna uitgestorven, het restaurant was zelfs gesloten. Wel een bakker, dat viel weer mee.

De volgende ochtend voeren we eerst door een sluis, maar vlak voor de tweede sluis, stak een afgemeerde peniche (vrachtscheepje) van wal. Dat was even pech hebben, want deze ging erg langzaam door de sluis en nog veel trager door de tunnel van Albin. Achter ons voeren nog Engelsen met een plezierjacht. Nadat wij de tunnel uitgevaren waren, gingen wij bakboord uit naar het dorpje Scey-sur-Saône, dat in een doodlopende zijarm ligt. De Engelse boot, voer achter ons aan en begon luid te toeteren. Toen wij informeerden wat er aan de hand was, vroegen ze ons waar wij heen gingen. Het bleek dat zij geen kaart hadden en geen idee hadden waar we heen gingen. We zetten ze maar weer op het juiste spoor!

In Scey was een aanlegsteiger, vlak bij de camping.